

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 140. Interrogavit Iesum dicens. v. 60.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

immaculate semper immaculate per immaculatam vitæ tuæ innocentiam & rectitudinem, concede mihi similem agere in mundo vitam, qua purus, integer, flagrans tuo semper amore viuam, vt veniens in hora mortis, & extremo iudicij die Princeps mundi huius, inueniat in me nihil, aut accusacione, aut morte dignum æterna.

§. 139. *Et exurgens Summus Sacerdos in medium. v. 60.*

Cum iam viri huius funesti & prædatorij conciliabuli, qui iudices esse debebant, & sedere; stando præ imperu passionum manifeste obijissent munera accusatorum, & tamen nihil profecissent, ita ut iudicarent in conscientia, non esse, quæ dicta erant, conuenientia suo proposito: iam etiam incipit post omnes illos insanitè ipse Summus Sacerdos, & deserens officium iudicis, surgendo se facit accusatorem Christi, & qui omnium aliorum versutias iam audierat, ex illis vnâ nequissimam fecit imposturam, nempe Dilemma seu cornutum syllogismum, obtupescens cæteris Caiphæ ingenium, nempe: *Iste reus, aut dicit se esse Filium Dei, aut negat: quicquid autem horam elegerit, impinget.* Si affirmat, blasphematur: si negat, blasphematur, vtrumque autem meretur mortis reatum. Hoc Dilemmate reperto, animosè & passione raptus surgit, stat, accurrit, & se girat Pontifex, & se ipsum prodit.

Deus meus, opus est magna prudentia, vt homo seipsum non prodat siue bonus sit siue malus. Facibus tamen se oculit bonus, quam malus, quia malus est impudens & ideo facillime sese prodit, vt iste Caiphas, modo sit qui acute attendat, ad connexionem officij, verborum, &c. circumstantiarum, quæ in aliquo esse debent, & non sunt. Hinc oro te, vt tu potens Deus & sapiens ita me regas, vt dicta & facta mea personæ meæ & officijs semper consentiant: nec me ipsum passionibus meis inhonorem.

§. 140. *Interrogauit Iesum dicens. v. 60.*

Totus tumidus fugitivus è folio suo, totus turbatus animo & corpore, spirans minarum & cædis, ex vehementi spiritu ignem persecutionis in se accendens accessit ad humilem Iesum, ante se ligatum manibus stantem innoxium sine felle, sine dolo, omne delectamentum virtutis in se habentem: & interrogauit eum tono duro, minace, superbo & fastuoso. *Tu non respondes quicquam ad ea, quæ tibi. . . . obijciuntur ab his. . . . tantis honorabilibus viris, Doctis, Senibus, Sanctis? Ote insignem tergiuerfatorem.*

O Iesu Rex gloriæ, qui totum mundum sapientia tua regis, Rex Regum & Dominus Dominantium, quam humilis modo stas, quam paruis, quam

quam depressus, quam despectus propter me. Vbi iam sunt illa millia milium, procidentia coram te in facies suas, teque adorantia, benedictant, laudantia & sine intermissione dicentia *Sanctus, Sanctus, Sanctus*. nimirum ò amabilis Iesu, hora hæc est tenebrarum, tempus maroris & amaritudinis meæ susceptæ à te. Ego sic tractari dignus eram, ego feci. Idcirco ego coram te procidens adoro te & dico: *Gloria in altissimis Deo, &c. Gratias, Gratias.*

§. 141. *Non respondes quidquam ad ea quæ tibi obijciuntur ab his. v. 60.*

Conuenit certe nomen Pontificis actionis suæ strenuitati: interpretatur enim Caiphas *inuestigator vel sagax*, sine vomens ore; sagax enim suus astutus ad capiendum seu decipiendum & velox ad prosequendum & splendū dolosa inuenta, sed & impudens ad ad proferendum ore mendam & contumeliam, non enim hic virget responsum ut innocenti Iesu credidit & eum absoluat, sed ut ex verbis eius calumniam parer, & condemnet. accuset, qui ex factis eius, & testimonijs probatis eum nec accusare nec condemnare adhuc poterat: & sic accusationem in interrogationem mutauit, Disce ò homo huius viri, ex eius agendi modo, malitiam. Ego & quilibet nostrum si hodie videremus aliquem Iudicem agentem, uti hic Iudeus agit, certe diceremus: iste homo est passionatus: non bene iudicabit. Boni siquidem Iudicis est veritatem animo sereno, corpore quieto indagare, & ideo Iudices debent sedere. Si surgant ante actionem finitam, si curiose gestulantur, iam deserunt officium.

O Caipha, verbum mihi ad te est; Augustus Cæsar nuper defunctum habebat Mæcenatem amicissimum, & bonorum morum scientissimum, adeo ut idcirco eum Augustus pateretur in illo fastigio excellentiorum humanarum apud Gentiles pro pædagogo: Is sedebat in iudicio exercens quæstionem in eos qui insidias sibi struxisse accusabantur; Astabat Mæcenas, obseruans Augustum suum ne quid contra bonos mores ager, videbat solos oculos eius succendi flamma, dum audit insidiarum argumenta; quid Mæcenas non audebat interpellare supremam Maiestatem & videbat quod in carnificinam vergeret, si taceret, ista oriens ira. Medicus inuenit, in tabella pugilari scripsit: *Surge Carnifex*, & Augusto in sinum proiecit, & reis profecit, Augusto cavit. O Caipha, qui tunc aderant tibi, omnes debebant tibi pro autoritate, uti Iudices in consilium adhibiti, dixisse, *Abi Carnifex: recede Latio*; nam, *surgere*, tibi non poterant dicere, quia iam passio te exegerat è loco tuo, tanto deteriorem Cæsare Augusto gentilibus, quanto ille quam tu irascendi ad cædem reorum, minus causæ habuit.